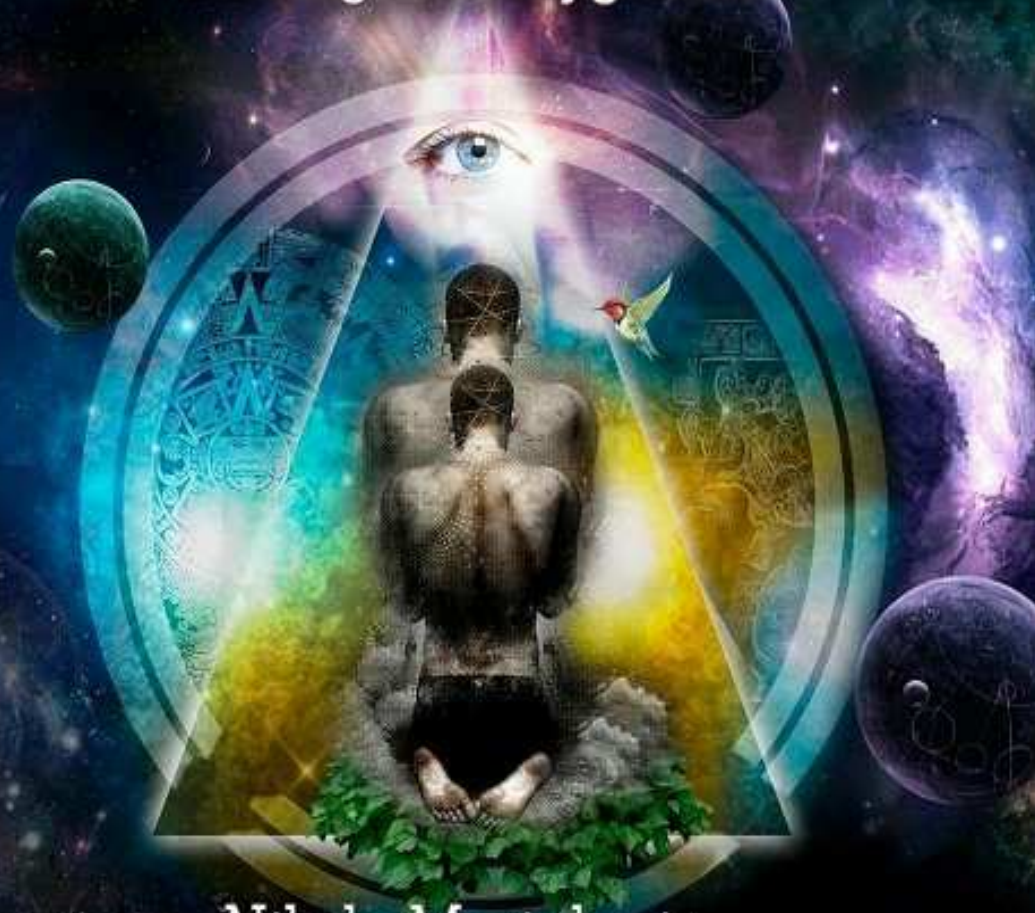

www.digitalne-knjige.com

Nikola Marinković

SAVRŠEN PAR

Nikola Marinković

SAVRŠEN PAR

2022.godine

SAVRŠEN PAR
Nikola Marinković

POSEBAN DOPRINOS:
Vito Sikirić

Nikola Marinković
**SAVRŠEN
PAR**

*© Copyright Nikola Marinković. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili
na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez
pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.*

Drama je nastala za potrebe jednog sveučilišnog kolegija te, kako joj i sam naslov kazuje ispituje postojanje savršenog para. Tražimo ga u nama samima, u partnerima, prijateljima, obavljanju poslova i zaduženja, no postoji li uopće savršenstvo?

Pripremio: Nikola Marinković

Uredio i obradio: Nenad Grbac

Nikola Marinković
SAVRŠEN
PAR

POSTOJE LI SAVRŠENI, LJUDI?

Najprije bi možda trebalo objasniti zašto je drama koju ćete čitati u stranicama pred vama uopće pred vama. Drama je nastala za potrebe jednog sveučilišnog kolegija te, kako joj i sam naslov kazuje ispituje postojanje *savršenog para*. Tražimo ga u nama samima, u partnerima, prijateljima, obavljanju poslova i zaduženja, no postoji li uopće *savršenstvo*? Postoje li *savršeni*, ljudi bez mana, ili tako nešto poput savršenog para, dvoje ljudi u stalnoj harmoniji i idili? Umjesto da vam odgovorim svojim dramskim tekstom, ja sam, vodeći se gotovo pa retoričkim pitanjem *očekujemo li previše od ljudi oko nas?*, stvorio lika koji kreira ljude onakve kakvi bi po njegovom mišljenju trebali biti. Tog ostavljenog, luckastog znanstvenika ni ne morate voljeti, ali se biram nadati da ćete ga u dubini sebe, barem malo razumjeti.

Da bih vam pokazao kako je drama mijenjana ostavit ću vam prve dvije scene iz početne verzije. U verziji koju ćete čitati u nastavku te su scene modificirane. Učinjeno je nadam se na način da vam ova priča bude još bliža, a to ne bi bilo tako dobro učinjeno, da nije bilo mog najboljeg prijatelja Vite Sikirića. On je, kako je i naznačeno, ovoj drami dao poseban doprinos pa se nadamo da ćete uživati u čitanju!

zato što svi mi nešto tražimo, samo moramo znati što tražimo da bismo to i postigli!

PRIMJERI

Scena 000.

(Na početku drame, scenografija publici pokazuje dnevnu sobu stana Marcelić. Nakon burnije svađe između Kreatora i Njegove, vidimo njega kako pod dojmom emocija uzrujano šeta gore- dolje, usput gundajući.)

Kreator: *Zar me zbilja ostavila? Ma, nemoguće! Ona to nikada ne bi napravila! Pa, nije nam prvi put da smo se malo jače porječkali. Idem provjeriti sobu. (Ulazi) Dovraga! Usudila se to učiniti!!A...., a kad se samo sjetim... koliko puta je govorila da razumije moje poslovne obaveze, da joj manjak moje privrženosti nije toliko presudan da bi me zbog toga ostavila.... Ta, moram raditi...Svi moramo...A što mi je sad činiti? Da idem za njom? Ne, nek joj bude. Jesam znanstvenik, ali bogami slabić nisam. Idem raditi, možda bi ovaj odlazak mogao pokrenuti neke dobre stvari.*

Scena 001.

(Promatramo znanstvenika koji se vidno dobro raspoložen sumanuto vrti oko svoje osi. Tim činom dobivamo dojam prolaznosti vremena.)

(Kreator, smijući se): *Najzad! Poslije tolikog mukotrpnog rada, napokon će moje umjetne čovjekolike jedinke oživjeti. Najprije, doduše, samo za mene. Imat ću svoje privatno kazalište. Oni su mojih ruku djelo, u njih su utkana moja očekivanja i težnje, predstavljat će savršenstvo odnosa. Ono što mene, u praksi baš i ne ide. HA! Kad uspijem, i Ona će mi se vratiti...Samo... Onda bih ja mogao odlučivati hoću li je primiti. A gdje li je ona? S kim je i što radi. Toliko je vremena*

prošlo, toliko...da se sam ne sjećam koliko točno...Ma, briga me za nju... Više nisam usamljen...Kreirao sam si savršeno društvo.

E, a onda smo shvatili da zajedničkim idejama možemo još bolje. Kako to izgleda, saznat ćete ako nastavite čitati!

Nikola Marinković
SAVRŠEN
PAR

SAVRŠEN PAR

Tema je ispitivanje postojanja savršenog para

Ideja: Očekujemo li previše u odnosima, postoji li savršenstvo u ljudima?

Kako: drama s troje glavnih glumaca te glumci koji sudjeluju u trenutku telenovela aspekta priče.

Gdje: Scenografija bi pokazivala prostorije laboratorija i dnevnog boravka stana Marčelić te setove telenovele, po potrebi.

Lica (okvirno):

Kreator:

Adam:

Eva:

Lica drame iz aspekta telenovele *Rane osvete*

Adam

Eva

doktorica Paola koja se brine i važna je za Evu
gostujuća uloga udovica Anica, Adamova majka

gostujuća uloga Adamova bivša djevojka Vanja
gostujuća uloga Adamov brat

gostujuća uloga Adamov brat #2 (djelatnik kazališta, na pozornicu ulazi iz publike)

gostujuća uloga inspektorica

gostujuća uloga, Evina majka Mara

gostujuća uloga, tehničar hitne pomoći

Nikola Marinković
SAVRŠEN
PAR

SCENA 1.

(Scenografija pokazuje demoliran stan Marčelić. Na sceni se nalazi odbačena *baseball* palica, rasparane slike, nekoliko komada razbacane odjeće i nekoliko razbijenih polica. Na sredini scene je razbijena staromodna televizija. Na scenu ulazi Kreator i s poda podiže jednu sliku koja nije rasparana. Nastavlja se kretati umjerenim koracima, nijemo promatrajući sliku. Pruža je u doseg svog vidnog polja i diže pogled prema publici. Dok izgovara sljedeći monolog, posprema scenu.)

Kreator: A! Vi ste došli mene gledati? A! sam zanimljiv, majke ti. Žao mi je što ste platili kartu da bi mene gledali, ali kad ste već tu, pokušat ću napraviti ovo zanimljivim.

Dakle, zar nikad niste htjeli imati vlastitu ljubavnu priču, u kojoj će se dogoditi sve točno onako kako vi želite? E, pa ja sam oduvijek to htio. Pri tom ne mislim na svakidašnje veze i uobičajene stvari već na one telenovele sa HRT-a! Velike, grandiozne, dramatične, utješno predvidljive ljubavne priče koje ćete, htjeli ili ne, zapamtiti. Dobra stvar kod njih je to što, bilo da imate ožiljak ili ste slijepi od rođenja, sretan kraj vam je zagarantiran. To što ćete putem otkriti da ste uboga bogatašica, da imate zlog brata ili sestru, često i blizanku, ako preživite nije uopće važno što ste proživjeli da bi preživjeli, zato što je vaša ljubav pobijedila sve prepreke. Ali ni to nije sve, ako vas ni to nije zainteresiralo, moždan će vas zainteresirati otmica glavne junakinje u finalnom tjednu! Hoće li ta sirotica preživjeti? Hoće li se sretno udati i ostvariti pravo na svoju sreću za koju se neumorno borila svih 150 epizoda? Ili će stradati u pandžama negativke kojoj je uzor upravo blizanka, Paola Bracho, zlica koju je maestralno odigrala Gabriela Španić?

Pa ipak volim sve to. Ne možete poreći da nije zabavno i da se lako uživjeti i teško iščupati iz tog predvidivog okruženja koje se pobrinulo da ga zavolite. Mislite „OK, pogledat ću par epizoda" i prije nego što shvatite, pogledali ste sve do kraja. I sretni ste jer su se oženili ili je sirotica za čije ste zdravlje platili misu napokon progledala! Ako sam vam dosadio, sad je vrijeme da se pokupite. Nažalost, nema povrata novca. Možda se dosta vas smatra da je iznad tog predvidljivog žanra, ali sam uvjeren da vas nekolicina gleda to, pa makar i po skrivečki. Vidite, moje gledanje s uživanjem tog priglupog žanra, stvorenog kako kažu za kućanice i besposličare, pomoglo mi je da se izvučem u krizi u kojoj sam se našao. Nekad ti samo treba nešto jednostavno što te može odmaknuti od tvojih briga. Pa ipak nisam ni slutio da bi to moglo biti od pomoći. Slobodno me pitajte naglas *kako je to moguće?* Kako mi je moglo pomoći nešto tako trivijalno? Pokušat ću vas uvjeriti, ako mi dopustite.

Ja sam se zadnjih dana tome vratio. Ali ne pred televizorom. Kažu da šteti očima. Stvar je u tome da mi još jedna veza nije potrajala duže od tri mjeseca. Činilo se da je sve u redu, onda ona ima problem, onda ja imam problem i onda zajedno imamo problema, pa me ostavi, a meni iskreno, ovog puta toliko ni ne smeta. Telenovele se uvijek pobrinu da se oporavim. Zato sad idem napraviti svoju. Već dulje vrijeme radim na projektima umjetne inteligencije. Ponosni ste, znam. Ako ostanete do kraja, poklonit ću vam jednu jedinku. I to ako me ne raspizde putem. Meni je palo na pamet da ja putem proučavam međuljudske romantične odnose da ispitam postoji li ljubav ili lažan osjećaj zaljubljenosti? Njihove emocije još nisu dovoljno istražene i zbog toga kako bolje da to testiram nego da napravim telenovelu od njih? Možda ću tako

uspjeti od njih stvoriti prave ljude i vidjeti u čemu postupam krivo pa možda napokon dobijem savršeni par. Vjerujem da ste me upoznali dovoljno da vas njihova imena ne bi trebala iznenađivati. Adam i Eva shvatit će da im ne treba zmija kako bi ih potjerala iz rajskog vrta, već je dovoljna nesretna igra sudbine, zločesti brat ili nemilosrdna majka. Rekao bi da uživate, ali nisam siguran kako ćete se osjećati.

SCENA 2.

(U drugoj sceni pozornica je pretvorena u dnevni boravak stana Marčelić. U sceni sudjeluju i Kreator i jedinke.)

Kreator (uzbuđeno): Da ne povjeruješ! Tu su! Najzad su tu! HA! Još samo da ih uključim! Ali...Što ako se razočaram? Što ako ne budu kako sam ih zamislio? Ako se razočaram? Ma ne, ne. Moraju biti savršeni. Opravdat će moja očekivanja. Pa ja sam ih stvorio. Osim toga, ako ih ne uključim, nikad neću znati kakvi su.

(Skida kulisu, u vidnom polju su roboti. Dohvaća upravljač sa zida i sjeda u fotelju. Čuje se ne identificiran zvuk.)

Eva (ravne i njegovane duge crne kose, smeđih očiju, njegovanih ruku, dugih noktiju) (hladno, robotski isprekidan govor i nimalo ženstven glas): Pozdrav. Ja sam Eva. Model robota GT 5987121355. Upozorenje! Upozorenje! Čujem neidentificirani zvuk! Upozorenje ! Približava se nepoznato obličje, meni slično. Upozorenje!

(Pogled nam pada na Adama. Malčice je nagluh, a ima i ostatke pivskog trbuha. Uobičajenog je rasta, nekoliko godina stariji od Eve)

Adam (hladno, robotski isprekidan govor i glas): Pozdrav. Ja sam Adam. Model robota GT 5987121349. Upozorenje! Upozorenje. U društvu sam meni sličnog objekta.

(Kreće razgovor, Kreator tone u prizor. Adamov prototip je slobodniji pa on džentlmenski prilazi)

Adam: Zdravo, hoćeš žvakaću?

Eva: Istražujem subjekt žvakaća. Žvakaća je proizvod koji se stavlja u usnu šupljinu kada čovječci žele svježinu ili zaborave oprati pribor za jelo iste.

(KREATOR SUMANUTO POTEŽE UPRAVLJAČ I PRITIŠĆE ISKLJUČI. NASTAVLJA VIKATI.)

Kreator: Ne, ne ovo ne funkcioniira! Ja sam idiot! Ovo nisu ljudi. A lijepo sam ja to zamislio?! Ja da radim ljude, pa kako?! Iz vilinske prašine ili čarobnog štapića vilinske kume?! Ma daj... Idem gledati televiziju... (Uzima pokrivač za jedinke, istovremeno paleći televizor.)

(Na televizoru, upravo se prikazuje telenovela *Rosalinda*, kada uz prateći natpis *televisa presenta* Kreator dobiva ideju.)

Kreator: To je to! Maknuti ću robotske postavke i dati jedinki uz izgled i ljudski karakter. Valja početi od temeljnih emocija i ekspresija. (Veselo.) *Pues, entonces, vamos a trabajar.* [Pa, onda, hajmo raditi!]

Scenografija uz latinoameričku glazbu prikazuje znanstvenika koji ushićeno mijenja postavke na jedinkama. Jedinke postupno usvajaju temeljne ekspresije lica i govor tijela. Što dalje ide glazba, to oni postaju dramatičniji i sve više liče na telenovelu. Scene u nastavku kreator promatra jedući kokice iz prikrajka i smijući se kao da gleda telenovelu.

SCENA 3.

(Eva odgovara prethodno napisanom opisu jedinke. Iznimno je lijepa, mlada, ali slabovidna žena. Ne priznaje sebi da ima problem i uvjerena je da je to ne sputava u obavljanju svakodnevnih poslova. Potajno radi kao pomoćnica tajnice udruge slabovidnih osoba. U trenutku Evine prve scene u telenoveli scenografija prikazuje Evu u trenutku kada se sprema prijeći pješački prijelaz. Na semaforu se u automobilu marke *Mercedes* nalazi Adam, koji na zeleno svijetlo stišće papučicu gasa. Iznenadno pokretanje automobila sruši Evu nasred ceste.)

Adam (uzrujano jer kasni na sastanak): Ženo Božja! Pa kud gledaš?! Zar ne vidiš da je crveno za pješake na cesti?!
(Evi se od šoka krupna suza kotrlja niz obraz, a iz zvučnika čuje se zvuk koji publici odaje dojam da je scena puna prolaznika. Oni se ne zaustavljaju, jer ih ne zanima što se događa.)

Adam: Hajde, polako. Možeš li ustati? Kako se zoveš?

(Dok Eva i dalje stoji nepomična, Adam užurbano zove hitnu. Truba ostalih u prometu da se maknu s ceste dodatno diže njegovu nervozu.)

Adam (njima): Što trubite?! Znam da kasnite! Žena je pala, radije pomozite!!

(Kada Adam začuje hitnu u blizini, podiže Evu u naručje. Pomaže hitnoj da je stave na nosila. Dok je Eva u nosilu, Adam zove tvrtku.)

Adam: Pozdrav Josipa, Adam je. Otkazite mi sve za danas, imam važnijeg posla.

(Prilazi mu tehničar hitne.)

Tehničar: Gospodine, jeste li dobili nekoga od njezine rodbine? Trebao bi s njom netko poći u bolnicu.

Adam: Idem ja. (Glumci se povlače nazad po pozornici, dok se iz zvučnika čuje zvuk zatvaranja hitne, spremanja za polazak i glasnih sirena. Svjetla se gase)

SCENA 4.

(Muškarac i žena razgovaraju)

Vanja: Kasniš.

Brat: Znam, oprosti. Užasna je gužva u prometu.

Vanja: Ne zanima me! Što ja imam od oprosti?

Brat: Pa nemaš ništa ni od veze s njim, ali je još uvijek ne prekidaš.

Vanja: Ma, jel' ti to meni nešto prebacuješ?! Kako se usuđuješ?! Još uvijek mi nisi dao dobar povod da ga ostavim.

Brat: Želiš nagradu?

Vanja: Dolazi ovamo, dovoljno sam vremena izgubila čekajući.

SCENA 5.

(Scenografija je dijelom pretvorena u bolnicu *Virgen de la Vega*. Drugi dio scenografije prikazuje hodnik do sobe 305. Adam s ugašenim mobitelom i vidnom tjeskobom čeka vijesti o Evi. Vrijeme krati pucanjem prstiju i grickanjem noktiju. Prilazi mu doktorica Ramirez.)

Paola: Za Evu Salazar?

Adam: Ovdje.

Paola: Rekli su mi da nema nikakve rodbine i da ste Vi sudionik nezgode koja joj se dogodila. Mi smo kao bolnica obavijestili policiju. Službenici će Vam uskoro doći uzeti iskaz.

Adam: Da, tako je. U redu.

Paola: Srećom, gospođica nije udarila glavom o nogostup. No, ozlijedila je desnu ruku kako bi zaštitila glavu. Većih ozljeda nema, a ruka je nakratko mobilizirana.

Adam: Hvala Bogu.

Paola: Za koji dan bit će puštena na kućnu njegu. Nalazi se u sobi 305.

(Adam dvoji hoće li je vidjeti. Radi dva koraka naprijed, dva nazad. Odlučio je. Stiće dlanove, guta slinu i ulazi u sobu.)

SCENA 6.

(Scenografija postaje Evina bolnička soba. Zastori na prozoru su zeleno bijeli. Eva spava spojena na kisik i infuziju. Pokraj kreveta je komoda na kojoj su vaza za cvijeće te čaša u kojoj je slamčica s vodom. Adam je sa sobom donio bijelu ružu. Kad vidi da Eva spava užurbano stavlja cvijet u vazuu. Na zvuk se Eva promeškolji, a od straha Adam se ukipi. Ulazi Paola u vizitu.)

Paola: Gospodine?

(Adam ne reagira.)

Paola; Gospodine?

Adam (odsutno): Hm? Da, recite.

Paola: Lijepa je, nije li?

Adam: Molim?

Paola: Ma dajte, pa nije grijeh reći istinu, zar ne?

Adam: Zbilja ne znam o čemu govorite?

Paola: Prošlo je dosta vremena otkako ste ušli u sobu, a gledam Vas dovoljno dugo da sam skoro uvjerenjena kako se niste pomakli s mjesta.

Adam: Što da kažem? Imate pravo. Pretpostavljam da je to razumno s obzirom na količinu grižnje savjesti koju osjećam.

Paola: Mogu zamisliti kako se osjećate, ali nemate razloga. Sirotica će biti dobro. Dobro je da sam Vas srela, policija Vas čeka da ispričate svoje viđenje događaja. Savjetujem da to odradite i počete odmoriti.

(Adam je prestravljen)

Paola: Nemate razloga za strah. Samo recite kako je bilo. Pri dolasku u bolnicu ostavili ste broj. Bude li kakvih promjena svakako ćemo Vam javiti.

SCENA 7.

(Adama se ispituje u prostorijama bolničke kantine. Ne meškolji se, jedva se primijeti da diše.)

Inspektorica: Kakva je priroda Vašeg odnosa s gospođicom Salazar, gospodine Lopez?

Adam: Nema odnosa. Na semaforu, kada sam pritisnuo papučicu gasa, pomicanje vozila srušilo je gospođicu na pod.

Inspektorica: Sigurni ste?

Adam: Da, siguran sam. Kada sam vidio gospođicu na podu, zaustavio sam automobil nasred ceste i pritrčao u pomoć.

Inspektorica: Uplašili ste se?

Adam: A Vi se ne biste uplašili? Pa, srušila se zaboga!

Inspektorica: Radije smanjimo tenzije. Smirite se. Doktorica Paola rekla nam je da ste pozvali pomoć i da ju je ona zaprimila.

Adam: Jesam.

Inspektorica: Jeste. Zvali ste hitnu četiri minute nakon nezgodne, a hitna je došla na mjesto nesreće nakon 17 minuta. Jeste li unesrećenoj pružili prvu pomoć?

Adam: U tom trenutku, ne, nisam se snašao.

Inspektorica: Niste se snašli? E, pa da jeste možda bi ona sad bila pri svijesti.

Adam (ljutito): Sad mi Vas je zbilja dosta. Ponašate se kao da sam ja htio da se to dogodi.

Inspektorica: Smirite se. Moj posao je da Vas provociram. Očevidom je utvrđeno da se radi o nesretnom slučaju. Nemamo Vas razloga teretiti, popijte kavicu i u miru za svojim poslom.

SCENA 8.

Kreator: Već vam dugo nisam pričao o našoj sirotici. Iznenada Evino stanje se pogoršalo. Sad ste već na rubu sjedala, vidim, vidim. Bojite se, strepite. S razlogom, nepravilan rad srca uzeo je maha. Tako je prošlo mjesec dana, Adam je neprekidno, svakog dana dolazio u bolnicu. Prilazi mu Paola.

Paola: Izgleda poput usnulog anđela. (kaže drhtavim glasom uklanjajući i posljednji trag suza sa svojih obraza.)

Adam: I jest anđeo.

Paola: Uvukla Vam se pod kožu. Niste jedini.

Adam: Zar ste Vi to plakali? Zbog nje?

Paola: Jesam. Plakala sam jer smo nas troje bespomoćni. Da nije infuzije i kisika ona bi već umrla od slabosti. Vi ste bespomoćni jer ste je tu doveli, a ja jer joj ne mogu pomoći.

Adam: I dalje se osjećam krivim.

Paola: Ali niste.

Adam: Ali jesam, na neki način. Mislim da nikada neću moći prestati s tim.

Paola: Onda sam i ja kriva, jer mi sad sve moje obrazovanje nije od pomoći. Već drugi put sam je iznevjerila.

Adam: Kako biste je, pobogu, Vi mogli iznevjeriti?

Paola: Pokušajmo vjerovati u Boga. Kad ju je već kaznio slabovidnošću, ne može biti toliko okrutan da joj uzme i život.

Adam (zatečen) Slijepa je?!

Paola: Nije slijepa, slabovidna je.

Adam (glasnije) Kako god, ne vidi.

Paola: To joj je od rođenja. Ja sam vodila operaciju transplantacije očiju, no nažalost dala sam joj premalo anestezije. Probudila se u sred zahvata.

Adam: Pa dobro ženo, jeste li Vi normalni?

Paola: Uspaničila sam se. Nisam joj htjela dati previše da ne padne u komu.

Adam: Nemate vi pojma.

Paola: Nema potrebe za uvredama.

Adam: A što biste vi, aplaudiranje?

Paola; I ja Vama mogu vraćati lopticu sjećate li se? Što mislite, zašto sam Vam pokazala, onoliko razumijevanje?

Adam: Dobro, dobro. I, što je dalje bilo?

Paola: Tragedija, velika tragedija. Kada sam rekla majci, svađale smo se, ošamarila me i srušila se. Od uzbuđenja i šoka je dobila kap i na mjestu preminula.

Adam: O, Isuse, a otac?

Paola: Taj stvor... on je sve, ali otac nije. Na dan pokopa supruge, na pogreb je odveo i malenu... onako iscrpljenu.... Dva dana nakon pogreba odveo je malenu u sirotište. Ubrzo se toliko napio da je nesvjesno pao kroz ogradu balkona.

Adam (šokiran još više): I sad Vi ovako tražite iskupljenje?

(Paola kimne)

Adam: I što se može učiniti?

Paola: U 18 godina njenog života tehnologija je napredovala. Naša bolnica ima potrebnu tehnologiju, ali ja sam prevelika kukavica. Nakon tog neuspjeha, ostavila sam oftalmologiju, promijenila bolnicu i prešla u liječnicu opće medicine. Kada sam je prepoznala.... sve....sve se vratilo.

Adam: Ako Vam je kajanje iskreno i želja za iskupljenjem čista, pronaći ćete snagu.

Paola: Možda. Idem se pomoliti. Neka nam je Bog u pomoći.

(Nakon Paolina odlaska Adam otupljeno ostaje promatrati Evu kroz staklo.)

SCENA 9.

(Adam razmišlja naglas u svojoj sobi, na krevetu.)

Adam: Slabovidna? I kud se baš takva morala naći pred mojim autom? Zašto si jednostavno ne prizna da ima problem i riješi ga? Ali, ne umjesto toga ona meni napravi problem! Otići ću k majci! Ne, ne, to bi bilo ponovo pobjeći od problema. A, tako je lijepa..., ali ako ostanem napraviti će mi problem. Policija me toliko ispitivala... što ako na kraju ipak mene proglašavaju krivim? Nemaju zašto, ali ipak.... Ne mogu toliko riskirati. Nisam ništa napravio, ali u stalnom sam strahu da ispadne da sam ipak nešto skrivio. Još od onog s Petrom ne prestajem sanjati sebe u zatvoru. Odo'ja. Draga Eva budi mi zbogom.

SCENA 10.

(Paola se plačujući moli u kapelici.)

Paola: Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe Tvoje, Isus... Bože moj, što mi je to trebalo? Kriva sam, kriva, najkrivlja. Da mi se probudi na operaciji... ali nisam mogla riskirati. Ne bih dovela u opasnost ničiji život, a kamoli krv svoje krvi.. Sestra mi je vjerovala, toliko da mi je povjerila operaciju svoje kćeri (plač se pojačava), a ja, ne samo da joj nisam znala pomoći, nego sam je još i u opasnost dovela. (plač se pojačava) Sestro, kad si kod Boga, oprosti mi. Nisam htjela. Nisam znala. Molim te oprosti mi. Obećavam ti, brinut ću se o njoj. Zauvijek.

SCENA 11.

(Još uvijek u kapelici Paola vrti u glavi razgovor sa sestrom Marom.)

Paola: Sestro, smiri se molim te, malenu će operirati. Hajde, znaš da imaš problema sa srcem. Ne smiješ se uzrujavati.

Mara(uzrujana): Znam, znam. Ali ne mogu se ne uzrujavati. To je moja bebica. Nije ni počela živjeti, a već mora pod nož.

Paola: Obećala sam ti da će sve biti u redu, a znaš da ja uvijek održavam obećanja.

Mara: Da, da! Ti ćeš je operirati!

Paola: Ako baš inzistiraš, ali ima i drugih stručnjaka....

Mara: Paola, molim te, jedino ću tako imati mira.

Paola: Ako će te to smiriti, ja ću je operirati.

SCENA 12.

(Idućeg jutra Eva je puštena iz bolnice, Paola joj dolazi reći vijest.)

Paola: Dobro jutro, gospođice Salazar.

Eva: Dobro jutro!

Paola: Lijepe vijesti, spremni ste za kućnu njegu.

Eva: Vrlo dobro. Uskoro ću se spremiti.

Paola: Doći ću po Vas.

Eva: Zašto bi ste došli? Vraćam se u svoj stan.

Paola: Stanodavac Vam je otkazao stan jer niste platili zadnja tri mjeseca. Platila sam, a gospodin je rekao da mu više ne dolazite na oči.

Eva: Kako znate sve to?

Paola: Raspitam se o ljudima koji su mi zanimljivi.

Eva: Divota. Sad sam još i zanimljiva. Recite mi, je li netko bio ovdje, dok nisam bila pri svijesti?

Paola: Ne, nitko nije dolazio. Pošto nemate obitelji, ni nema tko.

Eva: Baš hvala na podsjećanju. Osjetila sam prisutnost muške osobe, a ne vjerujem da ste to bili vi.

Paola: Sigurno Vam se učinilo. Ne brinite, ja Vas ne planiram napustiti.

SCENA 13.

Kreator: Divne li priče! Sirotica napokon ima nekoga tko će se brinuti za nju, kome je uistinu stalo do nje! Očekivano, davno izgubljenu tetu. Ali to nije ono što nas zanima. Mi smo tu za intrige, za dramu, za strast, za napetost, za izdaju, za preljub, za osvetu! Nas zanima hoće li sirotica naći princa ili konja na princu? Što mislite, hoću li im dopustiti da budu zajedno?

Treba li vam sretan kraj? Jeste li došli zbog takve priče da ne biste mislili o vlastitim problemima ili ćete nešto tragično? Prvo se vratimo još jednom u prošlost, u dramatičan seks i preljub i osvetu!

SCENA 14:

(Brat i Vanja)

Brat: Kad ćeš mu reći?

Vanja: Reći što?

Brat: Pa ovo, za nas.

Vanja: Nema se tu što reći. Mi se samo družimo.
(stanka)

Vanja (podrugljivo): Što si naglo zašutio? Ajme pa jesi ti mislio da je ovo nešto više? Zar si se zaljubio? Ajoj, sunce... Ti si samo netko tko mi povremeno razbija dosadu i ništa više. Što prije prihvatiš, to bolje.

Brat: Ne možeš mi to raditi, ne sad... Osim toga, znam da to nije istina. Zašto mi lažeš?! Lažes!

(Uhvati ju za vrat, ona uplašena stoji zaleđena i on odlazi.)

SCENA 15.

(Paola odlazi od Eve i sjeća se Mare.)

Paola: Sestro.

Mara: Paola! Reci što je bilo.

Paola: Žao mi je...

Mara: Ne... umrla je....moje dijete, moja djevojčica.

Paola: Nije umrla... probudila se usred zahvata i više ništa nismo mogli. Ostat će slabovidna zauvijek...

(Mara je pljusne.)

Mara: Ti si kriva! Sad će joj biti i gore! Ja sam kriva jer sam ti vjerovala... još si mi rekla da ima drugih stručnjaka....TI!!

(Počne je čupati za kosu, ali joj naglo pozli. Pada uza zid u velikoj boli. Mrtva je.)

Paola (plačući, drmajuci tijelo.): Sestro! Sestro, probudi se molim te... Čuvat ću je.... obećavam....

SCENA 16.

Kreator: Dok je Adam u New Yorku, Evin oporavak potpuno je pri kraju. Kako su Eva i Paola sad već dobre prijateljice Eva ju je par puta pitala o momku koji je bio kraj nje. Svaki put Paola bi joj rekla da joj se sigurno učinilo.

S jedne strane razumijem Maru. Toliko je vjerovala svojoj sestri da joj je povjerila život svoje kćeri. Ali, uvijek nešto može poći po zlu, pogotovo ako si liječnik. Paoli nije bilo nimalo lako, ipak je operirala svoju nećakinju. No, vjerujte mi, nije ona kriva za Evinu nesreću. Dala je sve od sebe da operacija uspije, no ipak nije u potpunosti uspjela. Spletom okolnosti ili bolje rečeno, mojih zamisli, Eva je ostala slabovidna.

Ovo je svjetlo baš zgodno. Nekad mi ipak toliko jako udara u oči da vas jedva vidim. Sreća pa je gledalište još uvijek poprilično puno pa nekoga i mogu vidjeti. Čim se ovo svjetlo makne, s mog oku tako ugodnog lika, vidjet ćete susret Vanje i Adama. Prvi, nakon što ju je uhvatio u seksu s bratom. Susret je naravno namjestila brižna majka Anica.

Vanja (veselo): Adame, kako te je lijepo vidjeti!

Adam: Lagao bih, kada bih rekao da je obostrano.

Vanja: Uh, kakav sumoran doček. Dođi!

(Prilazi mu da ga zagri, Adam se grubo miče.)

Adam: Što uopće radiš u mojoj kući?

Vanja: Tvoja majka me pozvala. Ah, teta Anica je tako draga žena.

Adam: Trebao sam znati. Pa, morat ću te razočarati, ja sam u sretnoj vezi. Tvoj dolazak je uzaludan.

Adam (u sebi); Pa što da sam lagao? Evu ionako više neću vidjeti. Sve bi slagao samo da me ova pusti na miru.

Vanja: O! I tko je sretnica?

Adam: Ne tiče te se.

Vanja: Mislila sam da me voliš.

Adam: I volio sam te. Ali nakon onoga što si mi napravila... upropastila si mi život.

Vanja: I ti si kriv. Zanemario si me.

Adam: O, naravno pa si brzo našla utjehu s mojim bratom. Znaš li kako sam se ja osjećao kad sam te zatekao s njim na našem krevetu, našem krevetu, Vanja.?

Vanja: Još te boli, znači da ti je stalo.

Adam: Ne boli, nego sam bijesan, toliko da bih te najradije....

Vanja: Ubio?
(Adam šuti)

Vanja: Ubio bi me kao njega, ha? Ti si bratoubojica. (unosu mu se u lice.)

(Adam zamahne kao da će je pljusnuti, ali stisne šaku.)

Adam: Zaboravljaš da sam te skoro ubio i nakon očaravajućeg prizora. Na tvoju sreću moja mama te spasila.

Vanja: Ja te toliko volim, a ti bi se usudio udariti me... zbilja nemaš srama....

(Adam uzimajući je da je potjera iz kuće, govori dok je vodi, a ona se opire.)

Adam: Prihvati da si istrošena roba. Odbacio sam te. Potrošio.

(Pokuša ga pljusnuti, on joj stišće ruke do granice boli.)

Vanja: Ološu! Izdajice! Izrode! Pusti me! Boli me! Ni majka te ne voli! Rekla mi je! Ti si napušten jadnik. Ta tvoja ili je glupa ili maloumna. Ili je (brato)ubojica kao i ti!!

Adam: Zadovolji se s činjenicom da sam ti omogućio da DIŠEŠ. Radije prestani. Sami smo, ovaj put teta Anica možda ne dođe na vrijeme.

Adam (jako usporeno): Moj brat se sam ubio, razumiješ sam.

Vanja: U, to čak ni ti ne vjeruješ.

(Adam zalupi za njom vrata, užurbano se penjući stubama.)

SCENA 17.

(Dok se Adam svađa s majkom iz publike se ustaje djelatnik kazališta koji igra *Brata* bez teksta. U sceni sudjeluje na način da pokuša Adamu nešto objasniti verbaliziranjem rukama povremeno ga povlačeći za rame. Adam ga ignorira jer on za njega ni nije na sceni, ne vidi ga, nego se nastavlja svađati s majkom. Kad se spomene naguravanje oko pištolja, polako se udaljava od Adama i beživotno pada na pod. Ostaje ležati na pozornici do kraja scene.)

Adam: Majko! (lupa vratima)

Anica: Lakše malo, što je bilo sinko?

Adam: Zašto si je zvala u kuću? I sama znaš što nam je napravila.

Anica: Ali, sinko to je bilo jako davno. Mislila sam da si....

Adam: Zaboravio?

Anica: Prebolio. Osim toga, poslije nje nisi nikog imao.

Adam: Kako ti to pobogu znaš? Pa nije da smo nešto puno bliski, da me često zoveš i zanimaš se za moj privatni život.

Anica: Mislila sam....

Adam: Mislila si oprati krivnju sa sebe. Da nas dvoje ponovno budemo zajedno i da se sve zaboravi. Ti, mora da nisi pri sebi. Izdaja se ne zaboravlja.

Anica: Ali, ti si izdaju skupo naplatio. Otrgnuo si mi sina iz srca. Ubio si rođenog brata.

Adam: Zaboravila si da smo se nagurali, i da je on na mene izvukao pištolj, iako je trebalo biti obrnuto. U naguravanju je pištolj opalio...

(Pada na koljena, krupne suze padaju mu niz lice, majka ga grli.)

Anica: Pogriješila sam što ti nisam rekla.

Adam: Ti si znala?

Anica: Zato sam te i zaštitila. Tvoja osveta bila je opravdana. Sinko moj, postupila sam kao i svaka mati.

Adam: NE! NISI KAO SVAKA MATI! NIKAD NISI NI BILA! MAJKA NE PODUPIRE IZDAJU JEDNOG SINA NA ŠTETU DRUGOG!

Anica: ADAME!

Adam (na nogama): ŠTO ADAME?! ŠTO POBOGU ADAME! PRAVA MAJKA NE RADI RAZLIKU MEĐU DJECOM. UVIJEK TI JE ON BIO DRAŽI (gorko plačući) VIŠE BI VOLIO DA SI ME POSLALA NA ROBIJU, NEGO OVO NAPRAVILA! NE SAMO DA MI NISI POMOGLA, IAKO SE VOLIŠ UVJERAVATI DA JESI, NEGO SI MI JOŠ I TU IZDAJNICU DOVELA!! ZAŠTO MAJKO, ZAŠTO?! PRAVA MAJKA VOLI SVOJU DJECU JEDNAKO I NE ČINI IH NAMJERNO NESRETNIMA!

Anica: SINE, tako ti Boga, ne griješi duše. Zar te nisam spasila, stala uz tebe?

Adam: Ma, otkad ti vjeruješ u Boga?! Pomogla si. Otišao sam, a ti si pištolj vratila u tijelo da izgleda kao samoubojstvo.(više plačući) I nikada mi nisi prestala to spočitavati.
(Anica puže da uhvati Adama za ruku.)

Anica: Oprosti sine. Ni u snu nisam mislila da sam ti tolike rane nanijela.

Adam: Ali jesi, samo meni više nije stalo. Idem onoj za koju se nadam da me voli. Nikada je nisam trebao ostaviti. Ali, jesam zbog tebe. Nadao sam se da si me zavoljela.

Anica: Kako mi možeš to reći? Nisi ništa bogobojazan.

Adam: Zašto se čudiš? Pa, i Vanji si rekla da me ne voliš, da njega voliš više.

Anica: Sinko moj, laže te, nemoj joj vjerovati.

Adam: Sad ona laže? Zar nas nisi htjela vidjeti kao sretan par...od djetinjstva mi nisi rekla da me voliš.

Anica: Pa, majka sam ti, volim te.

Adam: Ne izgovaraj riječi veće od sebe. Ti voliš samo sebe.

Anica: Ali sinee...oprosti sine..

Adam: Nažalost, gospođo, Vaši su sinovi mrtvi.

(Adam izlazi, Anica ostaje plačući. MRAK.)

SCENA 18.

Kreator: Biti izdan nikada nije lako. To dobro znam i ja, ali uvjeren sam i da je svatko od vas koji ste ovdje večeras došli bio izdan barem na neki način. To bi mogao biti i jedan od razloga, zašto sa tolikim zanimanjem pratite ovu priču. Zato što vas zanima? Zato što se prepoznajete u nekom od ovih likova, ili vas samo zabavlja malo patnje, koja barem večeras nije vaša? Sve bi to mogla biti istina i u svemu tome nema ništa loše. Od osjećaja izdaje gori je samo osjećaj smrti i to samo zato što smrt predstavlja trajni gubitak.

E, sad zamislite kad vas na takav način izda vlastita majka, da vam dovede bivšu/ eg i još vas cijeli život krivi za smrt nekoga tko bi vam trebao biti najbliži, a bio vam je sve osim blizak. Čim se ovo divno svjetlo ponovno makne sa mene, Adam i Eva potrčat će jedno drugom u zagrljaj. Prošlo je određeno vrijeme Adam i Eva sad su u sretnoj vezi. Dugo su bili sretni, vrijeme je da ih prodrmamo sukobom, da vidimo kako će se izvući.

Adam: Ljubavi, sad kad smo stalno skupa, vrijeme je da ti kažem nešto. Ja sam taj koji je kriv za nezgodu i ja sam te odveo u bolnicu.

Eva: Ljubavi, opusti se. Predosjećala sam to. Važno je da si mi pomogao.

Adam: Bdio sam nad tobom, svaki dan, cijeli dan.

Eva: Znala sam da si to bio ti!

Adam: Nisam mogao prestati misliti o tome da sam te doveo u opasnost, da bi zbog mene mogla umrijeti.

Eva: Sigurno ti je bilo teško. Zašto mi Paola nije ništa o tome? Bezobrazno, a još sam je i pitala. Toliko smo se svađale zbog toga. Jako sam je mrzila. Namjerno joj se nisam obraćala. Iz pakosti, mislila sam, kao što ona radi. A ona je to za moje dobro skrivala.

Adam: Vjerojatno da te zaštititi. I zaštitila te od bola. Pobjegao sam kukavički.

Eva (suznih očiju): Napustio si me?

Adam: Ja... oprost mi. Nisam znao drugačije. Nisam se htio vezati. Već sam bio povrijeđen... i bojao sam se da ja tebe ne povrijedim... Ovaj, počela si mi značiti... (Eva mu stavlja prst na usta, strasno, zaljubljeno se poljube.)

SCENA 19.

(Eva ulazi u stan, u stanu.)

Eva: Paola! Stigla sam! Paola! Paola! Gdje li je nestala? Ovo je čudno, auto je tu. Aaaaa. Ostavila je svjetlo u sobi. (Ulazi.) Paola!

(Vanja je udara u potiljak, Eva pada, na sceni je mrak.)

SCENA 20.

Kreator (stoji na sceni tako da bi ljudi mogli pomisliti da je kraj predstave, glumci se ponašaju onako kako on navodi): U vremenu koje je uslijedilo Adam i Eva učvrstili su svoju vezu. Poslušali su razum i izgradili ju na povjerenju. Imaju vezu kakvu svi mi trebamo i želimo, vezu kakvu ja mogu samo sanjati. Vidite ih! Trče ovdje pored mene, guguću i smiju se. Slikaju se i glupiraju. Vole se i ljube k'o da sutra ne postoji. Ma, bjež'te tamo! Pogađate! Pravo je vrijeme da nesreća pokuca na vrata. Vanja je u međuvremenu samo malčice šiznula i otela našu glavnu junakinju. Strahota, pa naša je sirotica napokon zaslužila malo sreće, ne mislite li? Pa, da vidimo, hoće li se izvući.? Ja znam, ali neću vam reći. Nalaze se pred praznim grobnim mjestom.

Vanja: Dobro jutro, sljepice.

Eva: Ti si sigurno ostavljena.

Vanja: Ja sam ostavila njega, razumiješ?! (Uperi pištolj u nju)

Eva: Osjećam i vidim obris pištolja. Znači sponzoruša je toliko izvan sebe da će si stvoriti dosje zbog uboge sljepice.
(Vanja je ispljuska i napuni pištolj.)

Eva: Hajde učini to! Budi hrabra barem jednom u životu.

(U tom trenutku, pojavljuje se Paola i udari Vanju staklenom bocom koju je našla na ulazu.)

Eva: Paola! Nikad ti se ovako nisam obradovala. Zašto si to učinila, kako si znala gdje sam?

Paola: Ostavila si mobitel upaljen kada si me zvala. Čula sam tvoj glas i nisam prekidala. Pratila sam cijelu otmicu. Morala sam te zaštititi malena.

Eva: Ali, zašto?

Paola: Vrijeme je da saznaš pa makar me mrzila.

Eva: Što, Paola? Plašiš me.

Paola: Ja sam ti teta, Eva. Sestra tvoje majke. (gradacija emocija.) Bila sam oftalmologinja. Tvoja majka zadužila da ti uklonim urođenu slabovidnost.

Eva: Nee, ne, to je greška... greška.

Paola: Nije greška, srećo. Nažalost, probudila si se usred zahvata. (plače) Kada sam rekla tvojoj majci, okrivila me, i kad me krenula napasti, umrla je.

Eva: Mmm-moja majka? Imala sam majku?

Paola (plače); Jesi srećo, majku koja ti se silno radovala, koja te neizmjereno voljela. Nisam joj ništa učinila. Nisam kriva. Voljele smo se. Nikad joj ne bih naudila. (plače) Ubrzo te otac odveo u sirotište i više te nikada nisam vidjela.

Eva: Otac nas je rastavio?

Paola: Jest, tražila sam te, ali nisam uspjela... Prestala sam se nadati.

Adam: Eva, ljubavi!

SCENA 21.

Eva: Adame!! Otkud ti ovdje?!

Adam: Paola me zvala. Došao sam čim sam čuo. Jesi li dobro?

Eva: Sad kad sam s obitelji, dobro sam.

Paola: Znači li to da mi vjeruješ malena?

Eva; Da, teto vjerujem ti. Hvala ti što sam doznala da sam nekome važna...i hvala ti što si mi pozvala dragog.

(Paola i Eva zagrle se, zagrljaju se pridružuje i Adam. Paola pada u mrak, a u vidnom polju su Adam i Eva.)

SCENA 22.

(Adam i Eva krenu se poljubiti, međutim dirljiv prizor prekida Kreator. Kad on progovori Adam i Eva bez riječi gledaju prizor.)

Kreator: STOP! STOP! DOSADNI STE! PREDVIDLJIVI! DOSTA VIŠE! NARAVNO DA VI MORATE BITI SRETNI. A JA! KOGA BRIGA KAKO ĆU JA! (ljutito uzima *baseball* palicu iz ormara) ODLAZITE ODAVDE! GUBITE SE PRIJE NEGO ŠTO VAS PREBIJEM OVOM PALICOM. AKO VEĆ MORATE NAĐITE SREĆU, ALI DALEKO OD MOJIH OČIJU.

(Na jednom kraju pozornice, gledamo Kreatora kako uništava laboratorij i stan. Palicom razbija okvir televizije. Na drugom kraju gledamo Adama i Evu, koji su u čudu.)

Eva: Ljubavi, tko je ovaj? Poznaješ li ga? Tko ga je mogao toliko naljutiti?

Adam: Ne, ljubavi, nemam pojma tko je to.

Eva: Čudno, bili smo na groblju sad smo ovdje. Gdje je Paola?
Adam: Nisam je vidio. Meni je bitno da sam te spasio i da smo zajedno. Paola će već naći načina da nam se javi.

Eva: Da ljubavi, ti si moj princ.

Adam: A ti moja princeza. Da nisam krenuo na tom semaforu, ne bih te sreo.

Eva: Da sam ja priznala slabovidnost ne bi ti pala pred

auto.

Adam: Nisam znao što želim i radim. Žao mi je što sam te ostavio... (Eva ga prekida poljupcem.)

Eva: Volim te.

Adam: Ja tebe više.
(Poljubac.)

KRAJ

DRAMU NAPISAO: NIKOLA MARINKOVIĆ

POSEBAN DOPRINOS: VITO SIKIRIĆ

Bilješka o piscu:

Nikola Marinković rođen je u Zagrebu 17.2.1999., živi u Zadru.

Diplomirao je na Odjelu za kroatistiku Sveučilišta u Zadru, a poslijediplomski studij Novinarstva i odnosa s javnostima pohađa također u Zadru.

Bez obzira na invaliditet živi punim plućima.

Književnoj se javnosti predstavio svojom dramom "Savršen par". Trenutno radi na prvom romanu.

e-mail: marinko555555@gmail.com

Sadržaj:

POSTOJE LI SAVRŠENI, LJUDI?	05
PRIMJERI	06
SAVRŠEN PAR	09
SCENA 1	11
SCENA 2	14
SCENA 3	16
SCENA 4	18
SCENA 5	19
SCENA 6	20
SCENA 7	22
SCENA 8	24
SCENA 9	27
SCENA 10	28
SCENA 11	29
SCENA 12	30
SCENA 13	32
SCENA 14	33
SCENA 15	34
SCENA 16	35
SCENA 17	38
SCENA 18	41
SCENA 19	43
SCENA 20	44
SCENA 21	46
SCENA 22	47
BILJEŠKA O PISCU	50
SADRŽAJ	52

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zloupoabe autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

*Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link *Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:**

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Nikola Marinković

SAVRŠEN PAR

Vlastita naklada

*Nenad Grbac
Srednjaci 22, Zagreb*

Urednik:

Nenad Grbac

Marinković , Nikola

SAVRŠEN PAR

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-295-9

Nikola Marinković rođen je u Zagrebu 17.2.1999., živi u Zadru.

Diplomirao je na Odjelu za kroatistiku Sveučilišta u Zadru, a poslijediplomski studij Novinarstva i odnosa s javnostima pohađa također u Zadru.

Bez obzira na invaliditet živi punim plućima.

Književnoj se javnosti predstavio svojom dramom "Savršen par".

Trenutno radi na prvom romanu.